

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

27 ianuarie 2016

or.Soroca

Judecătoria Soroca

Instanța compusă din:

Președinte L. C.

Grefier O. N.

Cu participarea:

Procurorului A. C.

Avocatului N. M.

examinînd în ședință publică cauza penală privind învinuirea cet.**Du. A.S.**a.n.11.04.1989, originar și domiciliat în or.Soroca, str.S., studii superioare incomplete, moldovean, necăsătorit, nesupus militar,neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

- de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) CP

Termenul examinării dosarului:13.07.2015 – 27.01.2016.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a cerut recunoașterea lui D. A. vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) CP și în baza acestei legi de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu privire de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor și valorilor materiale pe un termen de 3 ani. Conform art.90 CP, a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate, pe un termen de probă de 4 ani.

Avocatul a pledat pentru recalificarea acțiunilor incriminate inculpatului, conform art.190 alin.(1) CP și de încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

În baza probelor cercetate în ședința de judecată și a materialelor din dosar, instanța

C O N S T A T Ă :

Cet.D. A.S. în luna iulie 2014, avînd scop de profit, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-i organiza interzicerea accesului în localurile jocurilor de noroc din or.Soroca lui C.V. G. a dobîndit de la mama ultimului, XXXXXXXXXM., bani în numerar - 9500 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate daună materială în suma indicată.

În ședința de judiciară partea vătămată C. L. a declarat că, are un fiu pe nume C. V., cu care are probleme, ultimul joacă la aparatele de noroc. S-a întîlnit cu o prietenă pe nume C. V. căreia i-a povestit despre necazul ei. Ultima i-a propus o persoană pe nume D. A.care ar putea să o ajute în privința fiului. I-a dat numărul de telefon al lui D. Al. L-a sunat și s-au întîlnit la piața din preajma gării. Ultimul i-a promis că o va ajuta. Peste cîteva zile, din nou s-a întîlnit cu D. Al. care i-a comunicat că a găsit pe cineva cunoscut și o va ajuta să nu-i permită fiului să joace la aparatele de noroc și că este nevoie de suma de 500 euro. Ea a căzut de acord. Bani i-a dat în rate, inițiat i-a dat suma de 3000 mii lei, apoi peste cîteva zile s-au întîlnit în oraș și i-a mai transmis 7000 lei. A trecut un timp oarecare și ea a observat că fiul continuă să joace la aparatele de noroc. L-a sunat pe A. întrebîndu-l despre înțelegearea lor, la ce a primit răspuns că el a vorbit cu băieții, poate a fost dus pe sfoară. I-a cerut să-i restituie banii dacă nu este nici-un rezultat, la ce A. i-a răspuns că îi va întoarce, însă, la moment nu are bani. În toamna anului 2014 a făcut o cerere pe marginea cazului la IP Soroca. D. A. a sunat-o cerîndu-i să-și retragă cererea, că el o să-i restituie banii. Ceea ce a și făcut. În perioada ce a urmat l-a mai sunat, dar, fie el nu răspundea, fie îi spunea că o va suna el, apoi mama acestuia i-a zis că A. este plecat din țară. Ajungînd în

primăvara anului 2015, s-a simțit nevoită să apeleze din noul a IP Soroca. De fiecare dată când vorbea cu el, îi promitea că o să-i restituie banii. Nu a urmărit scopul ca el să fie pedepsit aspru. Pentru ea suma de 9500 lei nu este o sumă considerabilă. În prezent, D. Al. i-a restituit suma de 9500 lei. Și ea, și soțul activează în câmpul muncii, soțul primește un salariu în mărime de 3000 lei, ea de 3500 lei. La IP Soroca, ea nu a specificat faptul că pentru ea suma de 9500 lei este considerabilă, și nici nu a fost întrebată dacă pentru ea este considerabilă. Nu l-a întrebat pe A. cui îi va da banii. A avut încredere în el. Soțul a cunoscut despre înțelegerea cu D. Al. și că îi va transmite suma de 9500 lei. Conținutul plîngerii înaintate la 29.05.2015, i l-a dictat colaboratorul de poliție. Nu are careva pretenții la D. Al. L-a iertat. Cere încetarea procesului penal.

Martorul C. G. a declarat că, este soțul părții vătămate C. L. În perioada verii anului 2014, soția l-a sunat și i-a comunicat, că a găsit o persoană ce poate să-i ajute să rezolve problema pe care o au cu fiul, ultimul joacă la aparatele de noroc. Trebuie de achitat o sumă de bani. El a fost de acord. În aceeași zi s-au întâlnit în Slobozia Cremene, atunci i-au dat suma de 3000 lei. Restul banilor, soția i-a dat peste câteva zile. La început l-a crezut că îi va ajuta, însă, ulterior cînd îl sunau și nu răspundea, a înțeles că i-a amăgit. Soția îl suna ca să ceară banii înapoi. Pînă la ziua de azi D. Al. a restituit banii integral. Înțelegerea între ei a fost în sens să-i ajute ca fiul să nu mai frecventeze cazinoul. Nu le-a zis modalitatea.

Martorul C. V. a declarat că, locuiește în același bloc locativ cu inculpatul D. A. Sunt în relații bune. Pe C. L. o cunoaște de mai mult timp, a fost educatoarea copiilor ei. Peste mai mulți ani s-au întâlnit. Ultima i s-a plîns că are probleme cu fiul, duce foarte mulți bani de acasă, joacă la aparatele de noroc. Venind seara acasă, la scară s-a întâlnit cu D. Al., cărui i-a povestit despre acest caz. El s-a oferit să acorde o mîină de ajutor. A sunat-o pe Li. și i-a dat numărul de telefon al lui A.. Cunoaște doar că s-au întâlnit a doua zi în apropiere de gară. La telefon i-a zis, că A. i-a cerut suma de 500 euro, fapt, de care a rămas mirată. Faptul că a discutat acest caz cu A.a fost o întâmplare. A. nu i-a zis în ce mod poate să o ajute pe L. Ulterior, L. a sunat-o și i-a zis că A. a dispărut, a întrebat-o unde locuiește, cine-i sunt părinții. Altceva pe caz nu cunoaște.

Martorul U. Z. a declarat că, pe C.. o cunoaște, dînsa este educatoare la grădinița de copii din s.S., r.Soroca. Cu un an în urmă, în timp ce venea de la Spital s-a întâlnit cu C. L. lîngă parc. I-a zis să meargă acasă, la ce ultima a zis că așteaptă un bărbat, cărui trebuie să-i transmită o sumă de bani. Făcînd cîțiva pași, a văzut cum s-a oprit o mașină, un bărbat s-a apropiat de ea, L. i-a transmis un pachet. L. a ajuns-o din urmă și au mers împreună acasă. Nu cunoaște altceva pe cazul dat.

În ședința de judecată inculpatul D. A.a declarat că recunoaște fapta imputată, însă, nu recunoaște încadrarea juridică a faptei. În vara anului 2014, s-a întâlnit cu d.na C. V. ultima i-a povestit că o cunoscută bună de-a ei are o problemă și că trebuie ajutată. Nu i-a dat prea multe detalii. A acceptat ca să-i dea numărul său de telefon d.nei L. C. Ultima a doua zi l-a sunat, l-a povestit despre problema legată de fiul ei, la care i-a răspuns că o va ajuta cu ce va putea, adică să găsească o modalitate să-l oprească pe fiul ei de a juca în jocurile de noroc. De fapt, nu are posibilitate să facă așa ceva. I-a zis că o să revină cu un apel telefonic. Peste o perioadă de timp a telefonat-o pe C. L. și i-a zis să se întâlnească ca să vorbească. S-au întâlnit în s.S. unde i-a spus că este nevoie de suma de 9500 lei. Tot atunci, d.na L. i-a transmis suma de 3000 lei. A doua zi, s-au întâlnit în regiunea parcului „M.Eminescu”, unde C.L. i-a transmis restul sumei. Banii transmiși de d.na L.i-a cheltuit pentru necesități personale. La nenumăratele apeluri telefonice din partea d.nei L. și-a cerut scuze și i-a promis că îi va restitui banii. În luna iunie 2015 i-a restituit toți banii. În legătură cu acest fapt a fost întocmită și o recipisă. L-a moment s-a împăcat cu partea vătămată, l-a iertat. În perioada cînd îl suna d.na Liudmila și nu era de găsit, a fost plecat peste hoataarele țării. După ce a primit banii nu a încercat să îndeplinească angajamentul asumat. D.na L. i-a cerut înapoi banii la sfîrșitul lunii decembrie 2014. Nu s-a eschivat de a-i restitui banii. Nu i-a restituit timp îndelungat, deoarece nu avea de unde. Era plecat peste hotare în căutarea unui loc de muncă. D.nei L. i-a adus la cunoștință acest fapt. Recunoaște că a înșelat-o pe d.na L. a știut din start că nu poate să o ajute la soluționarea problemei. Îi pare rău de cele săvîrșite. Se căiește. Cere să-i fie recalificate acțiunile din prevederile art.190 alin.(2) lit.c) CP în prevederile art.190 alin.(1) CP cu încetarea procesului penal în legătură cu faptul că s-a împăcat cu partea vătămată.

Apreciînd în ansamblu probele administrate în ședința de judecată și materialele din dosar, instanța conchide că indiciul infracțiunii incriminate lui D. A.: cauzarea de daune în proporții considerabile, - nu se confirmă.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, suma de 9500 lei care i-a transmis lui D.Al. pentru ea nu reprezintă o sumă considerabilă. În familia ei muncește și ea și soțul (ea beneficiază de un salariu în mărime de 3500 lei iar soțul de 3000 lei), au cotă de teren, nu au copii minori la întreținere.

Potrivit Hotărîrii Plenului CSJ nr.23 din XXXXXXXXXX „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Deci, la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, este importantă aprecierea subiectivă a părții vătămate vis-a-vis de însemnătatea daunei aduse, or, în cazul din speță partea vătămată de nenumărate ori a menționat că suma de 9500 lei nu a influențat esențial starea sa materială.

Instanța apreciază critic, argumentul invocat de procuror precum că, partea vătămată în plîngerea depusă la IP Soroca a indicat că suma respectivă este considerabilă, în situația în care în ședința de judecată partea vătămată a explicat că conținutul plîngerii i l-a dictat colaboratorul de poliție, ea necunoscînd atunci sensul termenului „considerabil”.

Instanța reține și faptul că, pe parcursul urmăririi penale partea vătămată a fost audiată de două ori (p.d.24-25; 28-29) și nici o dată n-a fost întrebată despre proporțiile daunei materiale. Mai mult, partea vătămată a repetat insistent că dorește să se împace cu D. A. și se va împăca cu el și în cazul dacă nu-i va restitui banii, deoarece nu dorește ca ultimul să fie „judecat”.

În temeiul celor expuse supra, instanța încadrează juridic acțiunile lui D. A. în prevederile art. 190 alin.(1) Cod penal cu indicii de calificare - *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere*, excluzînd din învinuirea lui indiciul *cauzarea de daune în proporții considerabile, ca neconfirmat*.

În ședința de judecată partea vătămată C. L. a depus cerere privind încetarea procesului penal în privința inculpatului D. A., deoarece s-au împăcat, pretenții materiale sau morale la el nu are și nu dorește să fie tras la răspundere penală.

Inculpatul și apărătorul său au cerut încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

Conform art.109 (1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă.

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Careva impedimente în vederea aplicării cerințelor art.109 Cod penal în cazul din speță, nu sînt.

Urmare celor expuse, instanța consideră necesar a înceta procesul penal în cauză în temeiul prevederilor art.109 Cod penal.

Potrivit art. 391 alin.(1), pct.1) CPP, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă ... părțile sau împăcat.

În conformitate cu prevederile art.109 Cod penal, art.art.384, 391-394, 396 Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Procesul penal în baza art.190 alin.(1) Cod Penal în privința lui XXXXXXXXXse încetează pe motivul împăcării părților, cu liberarea vinovatului de răspundere penală.

Sentința e cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul judecătorei Soroca.

Președintele ședinței, judecător

L. C.